

vilde have krævet en Erstatning af disse Folk for en Part af den Gevinst, man tilførte dem.

De Anker, vi den Gang fremførte mod Jernbaneskyldlovsforslaget, kunne vi med samme Grund fremføre mod det her foreliggende Forslag. Men — desværre, maa jeg sige — er jo Princippet efter min Mening gennem Jernbaneskyldloven anerkendt af Rigsdagen og Regeringen, og det nytter ikke det lille Mindretal, hvortil jeg hører, at stampe imod Brodden, vi maa vel acceptere dette Princip, naar de to store Partier have accepteret det. Saa bliver Spørgsmaalet efter min Mening det, hvorvidt Samfundet, Staten, gennem denne Garnisonering tilfører disse Byer, disse Grundejere i Byerne, en saadan Gevinst, at der med Rette kan tages en Part af den. Jeg kan ikke se rettere, end at det i og for sig maa siges, at der tilføres disse Byer en Gevinst. Jeg har nok i Blade set Udtalelser fra disse Byer, at det naturligvis er med megen Betænkelighed, man tager disse Garnisoner, og at man egentlig slet ikke er glad ved dem, medens man fra de Byer, fra hvilke man tager Garnisonerne, hører temmelig stærke Udtalelser om, hvor ødelæggende det er for dem. Jeg er ganske klar paa, at i Begyndelsen ville disse Byer, som her er Tale om, naturligvis ikke mærke nogen stor Fremgang, fordi de faa Garnison, men jeg tror dog, at man kan blive enig om, at i det lange Løb er en saadan Garnisons Tilstedeværelse i en By en Gevinst for den, og jeg finder derfor, at der i og for sig kunde være nogen Grund til, at Stat og Kommune, som jo efter dette Lovforslag skulle dele det indkomne, faa nogen Del i Værdistigningen paa Ejendommene. Jeg har saaledes hørt, at man allerede nu i disse Byer sætter Lejen ikke saa lidt op paa Grund af den Tilvækst, Befolkningen faar gennem Garnisoneringen.

For øvrigt maa jeg sige, at jeg i mangt og meget er enig med det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) i de Betragtninger, han gjorde gældende overfor selve Lovforslaget. Jeg maa tilstaa, at jeg ogsaa har følt mig underlig berørt af denne stedsevarende, meget høje Afgift, man her vil tage. Ligeledes forekommer Vurderingen mig at være uheldig her, jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at man vistnok der langt bedre kunde gaa ud fra selve Ejendomsskyldvurderingen. Og endelig er der, som jeg betonede før, visse andre Stigningsmomenter, Konjunkturstigning og deslige, som der absolut maa tages Hensyn til, og som derfor absolut paa Forhaand bør fratages.

Af Hensyn til alt, hvad man ellers kan sige om disse Vurderinger i Lovforslaget og idet man kan fastslaa efter min Mening bedre Regler, stiller det sig, som jeg har sagt, for mig saaledes, at der ud af disse Vurderinger aldrig kan komme et nogenlunde retfærdigt Resultat. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem, naar han før sagde, at hvis han skulde til at vurdere, hvilken Gavn Hillerød havde henholdsvis af Slottet, Jernbanen og Garnisonen, vilde han meget nødig være Vurderingsmand. Det giver jeg ham Ret i. Og selv om man ikke har baade et Slot, en Jernbane og en Garnison, er der mange andre Forhold, der maa tages i Betragtning, som Vurderingen griber ind i, saa at man altsaa skal udskille den maaske meget lille Procent, som Stigningen ved Garnisonens Henlæggelse til denne By repræsenterer. Jeg tror, at det er en umulig Opgave, og derfor er jeg imod Lovforslaget i dets Principper, men jeg skal slutte med at sige, at fastholder man indenfor dette høje Ting det i Lovforslaget udtrykte Princip, skulle mine Meningsfæller og jeg være villige til at arbejde med paa at forbedre Lovforslaget paa forskellige Punkter.

Vejstrup: Ogsaa jeg synes, at dette Lovforslag er af en noget mærkelig Beskaffenhed, og jeg kunde for saa vidt slutte mig til en Del af de Udtalelser, som ere fremførte af tidligere Talere.

Den højtærede Minister sagde ved Lovforslagets Forelæggelse bl. a., at det Princip, som ligger til Grund derfor, ved en tidligere Lejlighed var anerkendt af begge Rigsdagens Ting. Det er meget muligt, men jeg maa dog sige, at dette Lovforslag adskiller sig fra de andre Lovforslag, som ere byggede paa dette Princip. Naar der ved Lovforslagets Forelæggelse blev henvist særlig til Loven om Esbjerg Havn, maa jeg gøre opmærksom paa den Væsensforskel, kan jeg gerne sige, der er mellem Loven om Esbjerg Havn og det foreliggende Lovforslag. Hvad der skete ved Loven om Esbjerg Havn, var, at der skabtes nye Betingelser for Handel og Skibsfart og for Erhvervslivet i Almindelighed indenfor Esbjerg. Naar som Følge af den vedtagne Lov Grundene i Nærheden af Havnen steg, hvad de nødvendigvis maatte, er det en Selvfølge, at Samfundet, som havde ofret store Summer paa denne Foranstaltning, ogsaa delagtiggjordes i denne Værdiforøgelse. Men noget tilsvarende gør sig ingenlunde gældende,